

פרק כ"א: הבהלה לליתיום

הטור הזה נכתב בדם, יזע, ודמעות של מי שחשב שיש כסף מתחת לאדמה – והוא נמצא במדברות של דרום אמריקה.

באותו רגע הוא הפסיק להסתכל על גרפים של מדדים והתחיל לחשוב על ייבוא סוללות ליתיום לארץ. השעה אחת בלילה. אשתי ישנה, אני יושב מול המחשב, העיניים שלי אדומות. פתחתי אשכול בפורום האהוב עלי: "מישהו יכול לתת פרטים על השקעה בסוללות ליתיום?" קראתי ונפגעת.

מי צריך קרן אירית? מי צריך 7% שנתי במדד? בעולם עוברים לרכבים חשמליים, הזו"צים קונים רק מצברים לשבת, ובלי ליתיום אין סוללה.

השקעתי זמן, וקראתי הכל על הליתיום.

הראש שלי כבר מריץ מספרים. ואני ניגש לאקסל.

- עלות שאיבת מים מלוחים בצ'ילה: גרושים.
- זמן אידוי בשמש: חינם.
- פוטנציאל תשואה: אינסוף אחוזים פלוס השגחה פרטית.

חישבתי שאם אני חוכר איזה "סלאר" (מדבר מלח) קטן בבוליביה, אני סוגר את החתונות של כל הילדים וגם נשאר לי עודף להחליף את הניאגרה לדגם עם חיישן מאליאקספרס.

"רחלי"; לחשתי לה בבוקר, כשהיא רק פתחה עין אחת. "מה את אומרת על פיזור גיאוגרפי? משהו סולידי בדרום אמריקה? זה רק לשאוב מים מלוחים, השמש מאדה, ואנחנו אוספים את הכסף."

"יוסף"; היא נאנחה, "עוד פעם היית במחשב עד מאוחר? אין לנו כסף לתיקון של הניאגרה, ואתה רוצה להיות שואב מים בבוליביה? אתה בכלל יודע איפה זה?"

"כן", הרעתי בניצחון, "זה ליד התשואה בפינת החופש הכלכלי!"

לא נשברתי. נכנסתי שוב. הודעה חדשה: "חבר'ה, זהירות, יש שם מלחמת אזרחים!"

גיחכתי לעצמי. מלחמת אזרחים? זה רק 'תנודות'. זה כמו 'תיקון' בשוק ההון, רק עם טנקים במקום שורטים. אני פאסיבי. אני משקיע לטווח ארוך. ואם צריך... אלמד את המורדים שם מה זה 'היתר עסקה', והם יפסיקו לירות ויתחילו לחשב דמי ניהול.

ויש לי כבר חזון: "גמ"ח הליתיום המרכזי". הנדוניה של הבת שלי? לא יחידה בבית שמש עם רטיבות, אלא אופציות בחברה.

אחרי ארוחת בוקר הלכתי לכולל. פתחתי מסכת בבא בתרא, אבל במקום "השותפין שרצו לעשות מחיצה", ראיתי "השותפין שרצו לקנות ליתיום". מוטי החברותא הסתכל עליי. "יוסף, למה אתה לובש כובע טמבל מתחת לכובע?"

"זה בשביל השמש, מוטי", עניתי לו בביטחון. "השמש של בוליביה זה לא מה שאנחנו רגילים..."

הכותב אינו גיאולוג, וכרגע מנסה לברר האם יש חיידרים ללא גזענות בבוליביה

רגע ברצינות:

הטור הזה נכתב בחיך, אבל הוא נוגע בנקודה חשובה מאוד למשקיע הפאסיבי: הפיתוי.

לכל דור יש את ה"ליתיום" שלו – מטבעות דיגיטליים, חברת סטארט-אפ שמבטיחה לשנות את העולם, אנרגיה ירוקה, נדל"ן בחו"ל, AI, ושאר ירקות.

הבעיה היא לא הטרנד. הבעיה היא המשקיע שחושב שהוא הראשון שגילה אותו. אבל לא מבין שזה האויב של האסטרטגיה שבה הוא בחר.

הבהלה ל"טרנד" היא הרצון למצוא את ה"נס" שידלג על השנים הארוכות שהמחשבון מראה לנו, אבל זה לא כך!

אל תחפשו קיצורי דרך. התשואה הכי בטוחה היא זו שנבנית לאט לאט, שקל לשקל. בסבלנות. בפיזור נכון. בדרך ארוכה ומשעממת, ובלי צורך להבין בגיאולוגיה, אסטרונומיה, נדל"ן או כל מקצוע אחר.